

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 892/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 26 września 2019 roku w sprawie sygn. akt VIIK 294/19			
1.2 Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1. 5	zarzut oskarżonego błędu w ustaleniach faktycznych wynikającego z naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, polegającego na błędnym przyjęciu, że oskarżony J. B. (1) dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
2.	zarzut prokuratora błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na niezasadnym zastosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary i niesłusznym zwolnieniu oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
3.	zarzut prokuratora rażącej niewspółmierności kary z uwagi na niedostateczne uwzględnienie okoliczności obciążających, a w szczególności charakteru występku, którego dopuścił się oskarżony oraz znacznej społecznej szkodliwości czynu, a zwłaszcza wielokrotnej uprzedniej karalności za czyny przeciwko mieniu i niewykonywania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>wymierzonych kar ograniczenia wolności co powoduje, że orzeczona kara jest zbyt łagodna i nieadekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, nie spełni swych ustawowych funkcji w zakresie indywidualnej prewencji i społecznego oddziaływania podczas, gdy powyższe okoliczności przemawiają za orzeczeniem wobec oskarżonego sankcji surowszych-izolujących go czasowo od społeczeństwa.</p>	
	<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>	
<p>1.</p>	<p>Na sprawstwo oskarżonego J. B. (1) czynu wypełniającego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wskazuje prawidłowo oceniony zgodnie z zasadami logiki, wiedzy, doświadczenia zawodowego oraz życiowego materiał dowodowy, w szczególności zeznania pokrzywdzonego w połączeniu z nieosobowym materiałem dowodowym w postaci dokumentów wyciągu z rachunku bankowego, dowodów wpłaty, wykazu połączeń, potwierdzenia wpłat.</p> <p>Sąd meriti wskazał racjonalne, logiczne i przekonujące argumenty dla których nie dał wiary wersji prezentowanej przez oskarżonego, jakoby nie miał on świadomości do jakich celów ma służyć założone przez niego konto bankowe i jaki był faktyczny udział oskarżonego w przestępczym procederze.</p> <p>Za taką oceną przemawia przede wszystkim to, iż wymieniony wielokrotnie zmieniał okoliczności, w jakich miało dojść do założenia przezeń konta i własną wiedzę, co do owych okoliczności. Na etapie</p>	

postępowania przygotowawczego oskarżony odmawiał złożenia wyjaśnień (korzystając ze swoich uprawnień), po czym przed sądem - nie przyznając się do popełnienia przestępstwa podał, że to kolega P. T. (1) miał znajomego (którego personaliów oskarżony nie wskazywał), który za „użyczenie” konta bankowego miał mu zapłacić 400 zł. Oskarżony założył więc konto, przekazał dokumenty nieustalonemu mężczyźnie i uzyskał od niego zaoferowaną sumę. Po czym oskarżony kilkakrotnie miał wypłacać sumy z założonego tak oraz przekazywać je w/w osobie trzeciej - nadal posiadając promesę zapłaty za „wynajęcie” swego rachunku bankowego. Według wersji oskarżonego miał on pytać P. T. (1), czy nie będzie miał jakiś kłopotów w związku z użyczeniem konta, a co istotne i co przyznał sam J. B. (1) P. T. nie poinformował go, że nie będzie problemów, a jedynie, iż „raczej” ich nie będzie. W żadnym natomiast wypadku nie opisywał owej osoby jako dobrze znanej, czy godnej zaufania.

Oskarżony pierwotnie prezentował wersję, jakoby nie miał świadomości rzeczywistego celu, dla którego otworzył i niewątpliwie prowadził rachunek bankowy, podczas gdy, z ustalonego i prawidłowo ocenionego przez sąd meriti stanu faktycznego sprawy wynika, że oskarżony dobrowolnie i odpłatnie otworzył rachunek bankowy, pobrał umówioną kwotę za tę czynność, posiadał promesę dalszych gratyfikacji finansowych z tego tytułu, kontaktował się kilkakrotnie ze wspomnianą osobą trzecią celem przekazania jej pieniędzy i miał wiedzę z jakiego tytułu wpływają należności - w szczególności wskazany był tytuł

przelewu feralnej konsoli do gry i kwota przelewu, miał więc wpływ w historię rachunku. Oskarżony w aktywny sposób korzystał z tego konta- podejmował gotówkę w banku i w bankomacie, mając świadomość swojego pomocnictwa nieustalanej osobie do uzyskiwania pieniędzy od osób wpłacających je na konto. Okoliczności związane natomiast z brakiem znajomości owej osoby, rodzajem i ilością wpłat, rodzajem transakcji, uzyskiwaniem nieuzasadnionej i bardzo wysokiej gratyfikacji za w istocie utajenie danych osoby uczestniczącej w obrocie prawnym, połączone z życiowym doświadczeniem każdej rozumnej i dorosłej osoby, szczególnie przy ustalonym doświadczeniu „życiowym” oskarżonego, słusznie uzasadniały przyjęcie pomocnictwa w przestępstwie oszustwa a nie – jak to oczekiwał sam oskarżony przyjęcia, iż on sam jest tu osoba pokrzywdzoną.

Pomimo kilkukrotnego kontaktu ze wspomnianą osobą trzecią i przekazywania kwot, których wartości nie można uznać jednoznacznie za symboliczne, oskarżony nie wskazał jakichkolwiek personaliów tej osoby, na rzecz której w istocie założył i prowadził swój rachunek bankowy, natomiast utrzymywał, że czynił to „za pośrednictwem” kolegi P. T. (1), który polecił mu w/w swojego znajomego.

We wniesionej natomiast apelacji w jednoznaczny sposób wskazał, że osobą tą jest P. M., zaś wiedzę na temat personaliów tej osoby miał posiadać wobec ujawnienia w toku innego postępowania personaliów tej osoby. W kolejnych fragmentach wniesionej apelacji

czytamy, że oskarżony już w momencie otwierania rachunku bankowego czynił to na prośbę znanego mu już P. M., bowiem ów miał mieć problemy związane z zajęciem komorniczym i z tego powodu nie mógł mieć konta, zaś to oferowane pieniądze skusiły oskarżonego z uwagi na możliwość podreperowania trudnej sytuacji finansowej. Tak prezentowana linia obrony jest w oczywisty sposób nie do przyjęcia.

Treść wyjaśnień oskarżonego i kolejno prezentowanych wersji (na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznającego się do winy i korzystającego z prawa do odmowy składania wyjaśnień) jest przede wszystkim niespójna oraz niekonsekwentna.

Zważywszy na powyższe, zachodzą podstawy by przypuszczać, że zwłaszcza „cudowne” ujawnienie personaliów osoby, na polecenie której oskarżony założył konto, zostało złożone pod wpływem przemyśleń co do ukształtowania swoich relacji w sposób, który miałby doprowadzić do uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności karnej. Depozycje oskarżonego należy również oceniać także przez pryzmat wielokrotnej jego karalności, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, co kładzie niewątpliwie cień na sylwetkę oskarżonego, jego motywację i prezentowaną wersję przebiegu zdarzenia.

Choć w opisie przypisanego czynu nie przytoczono sformułowania, że oskarżony działał w celu „osiągnięcia korzyści majątkowej” to całościowa analiza tego opisu pozwala na wyprowadzenie takiego

wniosku co do motywacji sprawcy i prawidłowego odkodowania znamion przypisanego oskarżonemu czynu.

Zasadniczo opis czynu powinien być w miarę dokładnie dokonany przez pryzmat przepisów ustawy karnej, które oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem. Nieużycie ustawowego zwrotu, określającego alternatywnie możliwe czynności sprawcze, dopuszczalne jest jedynie wtedy, gdy wskazuje się sposób zachowania sprawcy, który odpowiadałby co najmniej jednemu czasownikowemu znamieniu przestępstwa (wyrok SN z 26.01.2012 r., IV KK 326/11, LEX nr 1119563). Z punktu widzenia prawidłowego stosowania przepisu art. 413 § 2 pkt 1 kpk przy orzekaniu sąd korzysta z pewnej swobody w redagowaniu opisu przestępstwa, pozwalającej na zastąpienie słów ustawy określających znamię przestępstwa ustaleniami faktycznymi, które swą treścią adekwatnie wypełniają znaczenie tego znamienia (zob. wyrok SN z 22.10.2009 r., IV KK 111/09, OSNwSK 2009, poz. 2120).

Opis czynu, o którym mowa w art. 413 § 2 pkt 1 kpk, może być dokonywany w języku ogólnym, a niekoniecznie w języku prawnym; istotne jest tylko, aby odpowiadał on pełnemu zespołowi znamion przewidzianych w przepisie określającym dany typ czynu zabronionego (SN II KK 212/13, Biuletyn Prawa Karnego 2013, nr 12, poz. 1.2.2.; SA w Katowicach II AKa 397/13, KZS 2014, z. 4, poz. 85; SA w Krakowie II AKa 273/13, KZS 2014, z. 3, poz. 62; SN IV KK 251/13, OSNKW 2014, nr 8, poz. 63; SN II KK 212/13, z głosem częściowo krytyczną co do uzasadnienia K.

Dąbkiewicza, OSP 2014, z. 9, poz. 80, s. 1097; SA w Katowicach II AKa 282/13, Prok. i Pr. 2014, nr 10, poz. 38).

Analizując treść przypisanego czynu oskarżonemu istotnie użyte sformułowania nie określają (literalnie) kompletu znamion jakie przewiduje norma prawna art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. Jednakże „odkodowując” treść użytych sformułowań przez pryzmat znamion czynu zabronionego typizowanego w w/w artykułach to prowadzi do przekonania, że opis czynu przypisanego oskarżonemu jednak odpowiada znaczeniu wszystkich znamion ustawowych przestępstwa pomocnictwa do dokonania czynu z art. 286 § 1 kk. Opis czynu oddaje istotę działań oskarżonego. Cel działania choć nie jest wskazany poprzez przytoczenie literalnego brzmienia. Słów „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” to wystarczającym jest, że była to próba ułatwienia innej osobie popełnienia czynu wprowadzenia w błąd poprzez świadome niewywiązanie się z zaciągniętego zobowiązania. Założenie konta bankowego przez oskarżonego niewątpliwie ułatwiło osiągnięcie tego celu.

Wobec prawidłowej oceny depozycji pokrzywdzonego oraz oceny pozostałego w/w materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w pełni uprawniony był sąd meriti do uznania, że oskarżony ułatwił innej osobie popełnianie czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 700 zł. na skutek wprowadzenia w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartej umowy sprzedaży feralnej konsoli, w ten sposób, że oskarżony udostępnił

	<p>nieustalonej osobie swój rachunek bankowy, na który pokrzywdzony dokonał wpłaty za w/w towar, a następnie środki te oskarżony przekazał nieustalonej osobie.</p> <p>Sąd odwoławczy w pełni aprobuje więc ustalenia poczynione przez sąd meriti, że oskarżony swym działaniem wypełnił znamiona czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk</p>	
2.	<p>Sąd we właściwy sposób wyważył i ocenił okoliczności mające wpływ na wybór i wymiar kary - wobec podjęcia przez oskarżonego skutecznych działań kompensujących szkodę dobrowolnie i w całości. Sąd w należyty sposób ocenił też sytuację rodzinną, majątkową, bytową i zarobową oskarżonego, istotnie ograniczoną z uwagi na pobyt w warunkach izolacji penitencjarnej, gdzie w/w jest zatrudniony nieodpłatnie i podjął prawidłową decyzję o zwolnieniu oskarżonego z obowiązku pokrycia kosztów sadowych.</p> <p>Sąd Rejonowy we właściwym stopniu wyważył okoliczności, które stawiają oskarżonego w pozytywnym świetle i dają podstawy do nadzwyczajnego złagodzenia kary. J. B. dobrowolnie i bez znacznej zwłoki, w toku postępowania rozpoznawczego naprawił szkodę w całości. Sama szkoda nie była znaczna, a popełnienie przestępstwa polegało na pomocnictwie, a nie jak to zarzucił w akcie oskarżenia prokurator na sprawstwie. Istotnie rację ma skarżący, gdy podnosi, iż oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karalny, w tym za czyny przeciwko mieniu, przepis art. 295 kk daje jednak podstawę do nadzwyczajnego złagodzenia</p>	

kary, odmienną od przesłanek wymienionych w art. 60 k.k. Artykuł 295 § 1 i 2 k.k. przewiduje szczególną możliwość złagodzenia odpowiedzialności. Przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 60 § 2 pkt 2 oraz art. 61 § 1. Uregulowanie to pozwala przyznać prymat rozwiązaniu konfliktu społecznego powstałego w wyniku przestępstwa przeciwko mieniu przed egzekwowaniem w ogóle lub w pełni państwowego prawa karania. Celem przepisu jest zmotywowanie sprawcy do dobrowolnego naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu przestępstwem przeciwko mieniu. Jest to więc dalej idące rozwiązanie prawne, niż przewidziane w ogólnym przepisie art. 60 § 2 pkt 1 KK, który daje sądowi tylko możliwość nadzwyczajnego złagodzenia kary, jeśli sprawca naprawił szkodę wyrządzoną przestępstwem. Co więcej, obok nadzwyczajnego złagodzenia kary, ustawodawca przewidział nawet możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, a dla ewentualnego zastosowania przez sąd karny klauzuli odstąpienia od wymierza kary istotne jest tylko w jakim zakresie szkoda została przez sprawcę naprawiona, oraz czy sprawca uczynił to dobrowolnie, a więc była to jego własna decyzja, niewymuszona przez osoby trzecie. Oczywiście redukcja kary przez zastosowanie art. 295 k.k. ma charakter fakultatywny, albowiem zastosowana tak represja karna musi jednocześnie spełniać cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec sprawcy. W ocenie sądu odwoławczego, nawet wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego nie wykluczała w niniejszej sprawie zastosowania art. 295 § 1 k.k., albowiem występowały także liczne

	okoliczności łagodzące wymienione w punkcie 3.	
3.	<p>Kara wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do jego czynu i sprawiedliwa, na pewno nie nosi cech rażącej niewspółmierności.</p> <p>Oskarżony jest osobą w pełni władz umysłowych, zaś w sprawie nie było okoliczności, które determinować by mogły odstępstwo od zachowania zgodnego z prawem, czego oskarżony jednak nie uczynił świadomie dopuszczając się popełnienia przypisanego mu czynu. Zważyć jednak należy, że oskarżony obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, która w dostateczny sposób winna spełnić swe cele resocjalizacyjne i prewencyjne, bez konieczności wymierzenia sprawcy kolejnej kary izolacyjnej, zaś całkowita kompensacja szkody, jej niewielka wysokość, forma popełnionego przestępstwa (pomocnictwo) umożliwiły sądowi zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i właściwego wyboru jej rodzaju.</p> <p>Także w przekonaniu sądu okręgowego – biorąc pod uwagę wszystkie ustalone przez sąd meriti okoliczności – wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku ograniczenia wolności polegającej na obowiązku świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym będzie adekwatną reakcją karną, a kara ta spełni w sposób wystarczający cel wychowawczy i zapobiegawczy, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i choć jest łagodna, to nie nosi cech rażącej łagodności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.</p>	

	Wniosek	
	skarżącego oskarżonego o zmianę i uniewinnienie - 1	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
	skarżącego prokuratora o wyeliminowanie z podstawy prawnej wymiaru kary art. 295 § 1 k.k., a także obostrzenie kary poprzez wymierzenie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności i obciążenie kosztami sądowymi za obie instancje w całości – 2, 3	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
	Brak podstaw do uniewinnienia – wyrok jest słuszny i podlegał utrzymaniu w mocy - 1	
	Brak podstaw do obostrzenia kary i obciążenia kosztami– kara sprawiedliwa, słuszne przyjęcie podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary, trudna sytuacja majątkowa i bytowa oskarżonego – 2, 3	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Wyrok i wszystkie zawarte w nim rozstrzygnięcia		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		
Wyrok słuszny, apelacje bezzasadne.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
J. B. (1)	pkt 2 i 3 sentencji	Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zwolnił skazanego od opłaty za drugą instancję

i wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się jego trudną sytuacją finansową i bytową wyrażającą się pobytem w warunkach izolacji penitencjarnej, co istotnie ogranicza możliwości zarobkowe skazanego uwzględniając rzeczywistą możliwość i dostępność posiadania odpłatnego zatrudnienia w tych warunkach.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym na poziomie jednokrotności stawki minimalnej została określona w oparciu § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu - mając na uwadze nakład pracy obrońcy w sprawie.

7. **PODPIS**